

י"ח חשוון תשפ"ו, 09/11/2025 החלטה
בקשה 8 בתיק 54773-06-24
רש' בכיר/ה מור קרמר
ראיתי תשובת הנתבעת 4.

*** נחתם דיגיטלית ***

התובעים:

1. נמר אלקרינאוי ת.ז. 201455227

2. אסלאם קרינאוי ת.ז. 208895664

מרח' אלסלאם 31, רהט

ע"י ב"כ עוה"ד אריאל פרייברג מ.ר. 62254

ואו יגאל רסקין

מרח' אבא הלל 7, רמת גן 5252204

טל': 03-7412358 פקס: 077-3180983

דוא"ל: office@freiberg-law.com

- נ ג ד -

הנתבעים:

1. גידולי אנו בע"מ ח.פ. 512548819

דואר נע הנגב, ישע 8543000

דואל: bitanml@netvision.net.il

2. מוריס בן שטרית ת.ז. 069904217

3. קרנית – הקרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים

דרך מנחם בגין 23, תל אביב 66182

טל': 03-7111666 פקס: 037111661

דוא"ל: tviot@karnit.co.il

ע"י ב"כ עוה"ד אורי ירון ואח'

מדרך מנחם בגין 46/48 תל אביב 66184

טל': 03-6889224 פקס: 03-6889223

4. הראל חברה לביטוח בע"מ ח.פ. 520004078

מרח' אבא הלל 3, רמת גן, טל': 03-7547777

ע"י ב"כ עוה"ד ח. דוד חיות (מ.ר. 8979)

ואו מ. זילברברג (מ.ר. 12705) ואו מ. רוזנברג

ואו ה. טל ואו מ. זילברברג-קורן ואו ע. פז

ואו א. אלטרמן-חיות ואו ד. הניג ואו א. ברק

ואו ב. זק ואו ל. חסון ואו ג. קשת ואו ע. חסון

ואו ס. ליטרובניק ואו ר. רוטשטיין ואו ד. קדוסי

מרחוב אבא הלל 7 רמת גן 5252204

טל': 03-5755001 פקס': 03-5756420

דוא"ל: mail@hayut-zil.comתגובת הנתבעת 4 לבקשה למינוי מומחים (בקשה 8)

בתגובה לבקשת התובע למינוי מומחה רפואי בתחום הכאב ובתחום השיקומי, מתכבדת הנתבעת להודיע כי הינה מתנגדת לבקשה וזאת מהנימוקים שיפורטו להלן.

בפתח הדברים תטען הנתבעת כי טרם התקבל אצלה תיק המל"ל המלא ועל כן הינה שומרת על זכותה להגיש בקשה להבאת ראיות לסתור את קביעת המל"ל, לאחר קבלת מלוא תיק המל"ל ומלוא התיעוד הרפואי בעניינו של התובע.

הבקשה למינוי מומחה בתחום הכאב

1. הנתבעת תטען כי התאונה בה נפגע התובע הינה תאונת עבודה שהוכרה ככזו ע"י המל"ל ולתובע נקבעה במל"ל נכות ע"פ דין בהתאם לסעיף 66' לחוק הפלת"ד. בהתאם אין מקום לדון בבקשת התובע למינוי מומחה בתחום הכאב ודינה להדחות על הסף.

ככל שהתובע חולק על קביעות המל"ל בעניינו עליו לפנות לביהמ"ש בבקשה להביא ראיות לסתור ולא בדרך שננקטה על ידו ועל כן דין הבקשה למינוי מומחים רפואיים להדחות על הסף.

מבלי לגרוע מהאמור לעיל ולמען הזהירות תוסיף הנתבעת ותטען כדלקמן :

2. עיון בפרוטוקולי הועדות הרפואיות שצורפו לכתב התביעה מעלה כי התובע העלה בפני ועדות המל"ל את מלוא טענותיו, לרבות בתחום הכאב, והנכות שנקבעה לו במל"ל הביאה בחשבון את תלונותיו אלה, ואין אפוא כל מקום למינוי מומחה בתחום הכאב וכאמור ככל שהתובע חולק על קביעת הועדה הרפואית במל"ל, עליו להגיש בקשה להבאת ראיות לסתור.

וידגש – התובע לא התייחס בבקשתו למינוי מומחה הכאב לקביעות המל"ל – נ"ע המהוות קביעה ע"פ דין, ועתר באופן לקוני למינוי מומחה בתחום הכאב חרף קיומה של קביעה ע"פ דין ובנסיבות אלה ברור שדין הבקשה כפי שהוגשה להדחות על הסף.

ככל שהתובע סבור שיש הצדקה למינוי מומחה בתחום הכאב חרף קיומה של נכות ע"פ דין כאמור, כי אז עליו להתכבד ולהתייחס לקביעות המל"ל, להבהיר האם התלונות בתחום הכאב הועלו בפני ועדות המל"ל ומה היתה הקביעה ביחס אליהן, וכל עוד לא עשה כן לא ניתן להזקק לבקשתו ודינה להדחות על הסף, תוך שידגש כי לטענת הנתבעת התלונות בתחום הכאב הועלו בפני הועדות הרפואיות ואלה התייחסו אליהן –

ר' למשל:

דברי התובע	
פירוט הליקויים מפי התובע ובאי כוחו	
שלחתי תיעודים אחרונים , לא חל שיפור במצבו. מטופל הן במסגרת מרפאות החוץ בבית חולים סורוקה, מרפאת כף רגל קרסול והן במסגרת הקהילה . בתחום הכאב סובל מכאבים עזים מאוד שהטיפול בהם ניתן בין היתר בקנאביס. הוא תלוי בעזרת הזולת ולצורך התניידות הוא נזקק למגף דריכה ולקביים שבהעדרם אינו מסוגל ללכת מחמת קשיי דריכה והעובדה כי הרגל עקומה . שלושה רופאים המליצו לו על ניתוח לביצוע מניפולציה ולשחרור הידבקויות אולם ציינו הרופאים כי הניתוח עשוי לשפר אך לא יהיה שיפור באכילס ובכאבים. הניתוח נדחה עקב המלחמה. הוא כרגע לא מסוגל להתנייד ללא עזרים גם לטווח קצר	עורך דין

3. הנתבעת תוסיף ותטען למען הזהירות כי גם אילו לא הייתה קיימת בעניינינו קביעה ע"פ דין, לא היה מקום להיעתר לבקשה למינוי מומחה כאב, שכן ע"פ הפסיקה אין די בקיומן של תלונות על כאבים כדי להצדיק מינוי מומחה בתחום הכאב, שאם לא תאמר כן – בכל תיק ותיק בו נקבעה נכות רפואית צמיתה, יהיה מקום למינוי מומחה בתחום זה.

וידגש - תקנות חמ"ל אינן מעניקות נכות בגין "כאב" אלא בגין חבליה הרפואית מקור הכאב וגם מטעם זה אין כל מקום למינוי מומחה בתחום זה.

מבלי לגרוע מהאמור לעיל תוסיף הנתבעת ותטען כי ע"פ פסיקתו של ביהמ"ש העליון ברע"א 3504/11 שי ששון נ. מגדל חברה לביטוח בע"מ (פורסם במאגר נבו) :

"... ככלל ימונה מומחה נפרד בתחום הכאב מקום בו ישנה ראשית ראייה לכך שהכאב מוביל לתסמונת כרונית, אשר נבדלת באופן ניכר מהתחומים הרפואיים שבהם מוזכר מומחים. במקרים רבים אחרים הכאב הוא פועל יוצא של בעיות רפואיות ספציפיות, ואז ניתן, בדרך כלל להסתפק בחוות דעתם של המומחים בתחומים הרלוונטיים או של הוועדות הרפואיות של המוסד לביטוח לאומי. אכן, יתכנו מקרים שבהם יסבול תובע מתסמונת כאב כרונית נפרדת, ובמקביל יסבול גם מכאבים שמקורם בבעיה רפואית ספציפית אחרת. במקרה כזה, אין לשלול מינוי מומחה נפרד בתחום הכאב, אפילו אם הכאבים הספציפיים קיבלו כבר ביטוי בחוות דעת של המומחה בתחום הרלוונטי..."

4. לאור האמור לעיל, נוכח קיומה של קביעה ע"פ דין ובהינתן העובדה שתלונות התובע בתחום הכאב נדונו ע"י ועדות המ"ל, תטען הנתבעת כי התובע אינו רשאי לעתור בבקשה למינוי מומחה רפואי בתחום הכאב ודינה להדחות על הסף.

הבקשה למינוי מומחה בתחום השיקומי

5. הנתבעת תטען כי גם דין בקשה זו להדחות. נכותו של התובע הינה בשיעור של 30% בגין הקרסול, 15% בגין צלקות ו- 15% נכות נפשית, ואין עסקינן איפוא בפגיעה רב מערכתית המצריכה מינוי מומחה שיקומי.

לעניין זה מופנה ביהמ"ש הנכבד לת"א (י-ס) 317/90 ריבחי אבו ריאן ואח' נגד סעדי אלסעדה ואח' (לא פורסם) שם נדחתה בקשת תובע, שנכותו המשוקללת עמדה על 81.2% נכות, למינוי מומחה שיקומי.

כב' הנשיא זיילר סיכם בפסה"ד באילו מקרים ראוי למנות מומחה שיקומי, וכך נפסק :

"...יש ושילוב של נכויות מחייב מינוי 'מומחה מקשר ומגשר' בין הנכויות, ותפקיד זה מוטל בדרך - כלל על רופא שיקומי. יש גם שההתבטאות הדומיננטית של נכות בחיי היום-יום מתרכז בצורך בהשגחה ובטיפול יומיומיים ומתמידים (למשל במצב של 'צמח'). יש גם

שהדומיננטיות שבמצב הרפואי היא בטיפול רפואי אינטנסיבי. במצבים כאלה ודומיהם נוהגים למנות מומחה שיקומי.

כשמדובר במספר נכויות, ברור שכל מומחה בתחום כל אחת מהנכויות מכיר ויודע את תחומו שלו יותר מהמומחה השיקומי. כשניתן לעמוד על טיב כל נכות וכשניתן לתחום את גילוייה הפונקציונליים והטיפוליים מבלי שפעולה זו של תחימה וגילוי תעורפל עקב ריבוי הנכויות, אין צורך במינוי מומחה שיקומי. אחרי הכל מומחה שיקומי יודע בכל תחום פחות משידוע המומחה לאותו תחום. רק כשנקודות התפר בין הגילויים החיצוניים הפונקציונליים או הטיפוליים של הנכויות השונות יוצרות חפיפה, ערפול ואי-בהירות, רק כשקשה או כשאי אפשר לעמוד על מכלול תפקודו של הנפגע או של הטיפול בו, רק אז יש צורך במינוי מומחה שיקומי..."

(ההדגשה במקור – מ.ר.)

הנתבעת תוסיף ותטען כי ביהמ"ש העליון כבר פסק לא אחת שמינוי מומחים בתחום השיקום אינו נעשה כדבר שבשגרה (רע"א 7563/01 ליבי בן שלום נ. סהר חברה לביטוח בע"מ ואח' (פורסם במאגר נבו) והנתבעת תטען כי המקרה שלפנינו אינו בא בגדר אותם מקרים חריגים בהם יש להיעתר לבקשה.

בעניינינו אין כל מניעה שביהמ"ש הנכבד יקבע צרכיו של התובע ויכולת תפקודו על סמך הנכות אשר נקבעה לתובע ע"י המל"ל ועל יסוד הראיות שיובאו בפניו, ללא צורך במינוי מומחה בתחום השיקומי, שכן אין עסקינן בעניינינו במקרה בו קיימים צרכים מיוחדים שנדרשת לגביהם התייחסות ספציפית של מומחה שיקומי.

לעניין זה מופנה ביהמ"ש הנכבד להחלטת כבוד הנשיאה גילאור בת.א. (מחוזי חיפה) 810/01 עזבון המנוח לוצקו ולרי ואח' נ. סהר חברה לביטוח בע"מ ואח' (פורסם במאגר נבו), שם דחה ביהמ"ש בקשה למינוי מומחה שיקומי לתובעת בת 18 שנקבעה לה נכות בשיעור 60% בגין המיפלגיה, נכות בשיעור 20% בגין אפילפסיה, נכות בשיעור 20-25% בתחום הנפשי ונכות בשיעור 10% בגין פגיעה קוגניטיבית וכן נכות בגין צלקות, תוך שהוא קובע כי: "... מהראיות שהובאו עד כה, מכלול נכויותיה של התובעת כפי שנקבעו ע"י המומחים הרפואיים, לא נדרש מינוי מומחה רפואי שיקומי כי השאלות גבי יכולותיה, תפקודה וצרכיה, שאינם צרכים מיוחדים, נתונים לשיקול דעת ביהמ"ש..."

6. בנוסף תטען הנתבעת כי התאונה הוכרה ע"י המל"ל כתאונת עבודה ועל כן נושא המל"ל בכל הוצאותיו הרפואיות של התובע, ובנוסף עשוי התובע להיות זכאי לשיקום מקצועי וגם מטעם זה אין מקום למינוי מומחה שיקומי.

7. לחלופין ולמען הזהירות תטען הנתבעת כי יש לדחות את ההכרעה בשאלת הצורך במינוי מומחה שיקומי, לשלב מאוחר יותר של המשפט, לאחר שיובאו בפני ביהמ"ש הנכבד ראיות שיש בהן כדי ללמד על הצורך במינוי מומחה שיקומי.

ביהמ"ש הנכבד מופנה לת"א (ב"ש) 440/88 המ' 111/89 מסיקה נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ (לא פורסם) שם נפסק ע"י כב' השופט ריבלין כדלקמן:

"... לעיתים ראוי לדחות את ההכרעה בדבר מינוי מומחה כאמור... לשלב מאוחר יותר של המשפט, לאחר שבאו ראיות שמצביעות על הצורך להאיר את פגיעותיו של הנפגע מזווית שונה מזו הנלמדת מן הקביעה בדבר הנכות הרפואית..."

לעניין זה מופנה ביהמ"ש הנכבד גם לרע"א 5124/93 הנ"ל, שם נקבע מפורשות ע"י כבי' השופט שי' לויך: "... ואכן הפרקטיקה המקובלת והראויה היא שהשאלה אם למנות מומחה שיקומי אם לאו, במקרים מהסוג שלפנינו, מקום ששאלה זאת עומדת על הפרק, צריכה להיחתך רק לאחר חקירתו של המומחה, אם אמנם הוא נתבקש לחקירה. מבחינה זו יהיה להחלטה הנוכחית ערך של הנחייה כללית..."

8. לאור כל האמור לעיל תטען הנתבעת כי יש להחיל את הלכות בתי המשפט כמפורט לעיל ולקבוע כי אין מקום מינוי מומחה שיקומי כלל ולחילופין לקבוע כי יש לדון בבקשה רק לאחר שמיעת הראיות.

9. הנתבעת שומרת על זכותה לתקן תשובתה לבקשה ו/או להוסיף עליה פרטים כאשר יגיע לידיה מידע מעודכן באשר לעברו הרפואי של התובע בכלל ותאונות קודמות שעבר בפרט ומצבו הרפואי לאחר אירוע התאונה דגן לרבות קבלת תצהיר תשובות לשאלון וגילוי מסמכים.

מיכל רוזנברג, עו"ד

ב"כ הנתבעת 4